

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3577/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 779. § (2) bekezdés *b)* pontja és a Pécsi Ítéltábla Bhar.III.64/2024/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Sólyom Szilvia (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 779. § (2) bekezdés *b)* pontja, és a Pécsi Ítéltábla Bhar.III.64/2024/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását, és a Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.86/2024/3. számú végzésére kiterjedő megsemmisítését.
- [2] 1.1. A megelőző büntetőeljárásban a Lenti Járásbíróság az 1.B.7/2024/2. számú ítéletével K. K. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta, a vádlottal szemben becsületsértés szabálysértése miatt az eljárást megszüntette.
- [3] A járásbíróság ítélete ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, pénzbüntetés kiszabása érdekében. A Zalaegerszegi Törvényszék az 1.Bf.86/2024/3. számú végzésében a Lenti Járásbíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette. Ezen túlmenően rendelkezett arról is, hogy a végzésével szemben a magánvádló – a Be. 781. §-a alapján – fellebbezést jelenthet be. A törvényszék végzésének indokolásában utalt arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 52. § (1) bekezdése alapján a magánvádas eljárásban a magánvádló fellebbezésének illetéke 10 000 forint. Tekintettel arra, hogy a magánvádló a fellebbezési illetéket nem róttá le, a törvényszék felhívta a fellebbezési

illeték lerovására, mely felhívásnak a magánvádló nem tett eleget. A törvényszék ezért a Be. 779. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján – figyelemmel a Be. 771. § (1) bekezdés *d)* pontjára – az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az eljárást ügydöntő végzésével megszüntette.

- [4] A Pécsi Ítéltábla Bhar.III.64/2024/6. számú végzésével a másodfokú bíróság végzését helybenhagyta. Az ítéltábla indokolásában utalt arra, hogy a másodfokú eljárás során tényként volt megállapítható, hogy a magánvádló joghatályos figyelmeztetés ellenére a rendelkezésre álló határidő alatt a fellebbezési illetéket nem fizette be. Mindez pedig azt jelentette, hogy a másodfokú bíróság helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséről, és az eljárás megszüntetéséről. Az ítéltábla ugyanakkor a törvényszék végzésének a jogorvoslati jogot rögzítő jogszabályi rendelkezését akként helyesbítette, hogy az a Be. 779. § (3) bekezdésén alapul, mert a harmadfokú bírósághoz fordulás lehetőségét a magánvádas eljárásban is az ellentétes döntés nyitja meg, mely feltétel a jelen ügyben megállapítható volt.
- [5] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a Be. 779. § (2) bekezdés *b)* pontja, és az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikkét, T) cikk (3) bekezdését, II. cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.
- [6] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikkével összefüggésben előadta, hogy a jogbiztonságból fakadó követelmény: a jogszabályoknak tartalmilag egyértelműnek, kiszámíthatónak kell lennie, és a jogalkotó kötelessége, hogy olyan jogszabályt alkosson, amely nem okoz az állampolgároknak sérelmet. Az indítványozó érvelése szerint a Be. támadott rendelkezése e követelményeknek nem felel meg, mert a bíróságok a támadott rendelkezést alkalmazva, alkotmányos indok nélkül visszavették a „megszerzett” jogát. A megszerzett jogok védelme elvének gyakorlati hatása pedig hasonlít a visszaható hatály tilalmához.
- [7] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkének sérelmét azért állította, mert a jogorvoslati szakban eljáró bíróságok azzal, hogy „hatályon kívül helyeztek, azaz semmissé tettek egy olyan ítéletet, amely védeni volt hivatott engem, bennem a kiszolgáltatottság, tehetetlenség érzetét keltette fel, azt, hogy velem bármit megtehetnek.”
- [8] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó kifejtette, hogy álláspontja szerint sérült a bírósághoz fordulás joga, mert annak ellenére, hogy a járásbíróság az általa feljelentett személyt elítélte, önmagában a fellebbezési illeték meg nem fizetése miatt a másod- és harmadfokú bíróság mégis hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet, vagyis amit „egyik kézzel megadtak, azt a másik kézzel elvették”.
- [9] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi

feltételeinek, így különösen az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, 27. § (1) bekezdésében, 29–30. §-ában és 52. § (1b) bekezdésében fogalt törvényi feltételeknek eleget tesz-e.

- [10] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontja szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a támadott jogszabály, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [11] Az indítvány ugyanakkor e törvényi feltételeknek nem felel meg. Az indítványozó ugyanis az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseivel összefüggésben önálló, alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem terjesztett elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az indítvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [12] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszának sem az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított, sem a 27. §-ára alapított részében semmilyen konkrét – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az indítvány nem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [13] Az Alkotmánybíróság a fentiek mellett utal arra is, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozónak nincs lehetősége. Az Alaptörvény 28. cikkének állított sérelmével összefüggésben pedig arra mutat rá az Alkotmánybíróság, hogy az e cikkben foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály sem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [14] 3. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2025. március 24.

*Haszonicsné Dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró*